

אגרת הקדש

י אד"ש וחיים פתח דברי יעיר און שומעת
תוכחת חיים אשר הוכיח ה' חיים
ע"י נביאו ואמר חסדי ה' כי לא תמנו וגו' והל"ל כי
לא תמו כמ"ש כי לא תמו חסדיך וגו'. ויובן עפ"י
מ"ש בזוה"ק אית חסד ואית חסד אית חסד עולם כו'
ואית חסד עילאה דהוא רב חסד כו'. כי הנה מודעת
זאת התורה נקראת עוז שהוא לשון גבורה וכמו שאמרו
חז"ל תרי"ג מצות נאמרו למשה מסיני מפי הגבורה
וכדכתיב מימינו אש דת למו פי' שהתורה מקורה
ושרשה הוא רק חסדי ה' המכונים בשם ימין דהיינו
המשכת בחי' אלהותו ית' והארה מאור א"ס ב"ה
אל העולמות עליונים ותחתונים ע"י האדם הממשיך
האור על עצמו בקיום רמ"ח מ"ע שהן רמ"ח אברים
דמלכא. פי' רמ"ח כלים ולבושים להארה [נר' דצ"ל
להארה] מאור א"ס ב"ה המלוכש בהן (ומאור זה
יומשך לו דו"ר בכל מצוה כנודע) רק שהמשכה זו
נתלבשה תחלה במדת גבורתו של הקב"ה המכונה
בשם אש שהיא בחי' צמצום האור והחיות הנמשכות
מאור אין סוף ב"ה כדי שתוכל להתלבש במעשה
המצות שרובן ככולן הם בדברים חומריים כציצית
ותפילין וקרבנות וצדקה ואף מצות שהן ברוחניות
האדם כמו יראה ואהבה אעפ"כ הן בבחי' גבול ומדה
ולא בבחי' א"ס כלל כי אהבה רבה לה' בלי קץ
וגבול ומדה אין האדם יכול לסובלה בלבו ולהיות קיים
בגופו אפילו רגע וכמארו"ל שבשעת מ"ת שהיתה
התגלות אלהותו ית' ואא"ס ב"ה בבחי' דיבור והתגלות
פרחה נשמתן כו':